

τινες μᾶς διηγούντο ὅτι ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου πολλάκις μένουν καθειργμένοι ἐντὸς τῶν οἰκίσκων τῶν ὑπὸ τῆς χιόνης, τῆς βροχῆς καὶ τῶν ἀνέμων, μὴ δυνάμενοι οὔτε νὰ ἐργασθῶσι πως, οὔτε νὰ καλλιεργήσωσι τι παρὰ νὰ τρώγωσιν ἀπὸ τὰ ἑτοιμα. Καὶ τί ἑτοιμα, θεέ μου!

Διετρέξαμεν τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἣν καὶ πρὶν ἀπὸ Ζελίστας μέχρι τῆς προμνησθείσης βρύσης Καστανιάς. Ἀπ' ἐκεῖ δὲ διὰ τῆς Κλιτύος τοῦ βουνοῦ μέσῳ ἀγρῶν ἀραβοσιτοφόρων τοῦ χωρίου Στρομίνιανης, κατεσχισμένων πολλαχοῦ καὶ ξηρῶν, κατήλθομεν πρὸς τὸν ποταμόν, ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς Τσέρνοβας. Τὸ χωρίον τοῦτο κατέχει τὸ κέντρον τῆς κλιτύος τοῦ προμνησθέντος ὁμωνύμου βουνοῦ μετὰ τὸ κεφαλάρι του πρὸς τ' ἄνω καὶ τοὺς ἀγρούς του κάτω μέχρι τοῦ ποταμοῦ. Μετὰ τῆς Ἀθώρανης εἶνε τὸ πρῶτον ἀνατολικὸν χωρίον τοῦ δήμου Κλεπαίδος. Καὶ τούτου οἱ κάτοικοι ἀντὶ τῆς ἐπιπόνου καλλιεργείας τῆς γῆς, ἥτις καθ' ὅλα τὰ Κράθαρα δὲν εἶνε καθόλου φιλόστοργος μήτηρ ἀλλὰ τεκνοβόρος μητρυιὰ, προτιμοῦν τὴν ἐπαίτειαν. Ἀποδείξις τούτου τρανωτάτη εἶνε ὅτι ἐνῶ οἰκίας ἤρι-

θμησα πλέον τῶν 50 οἱ κάτοικοι ἀναφέρονται εἰς τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν 18 ἄρρενες καὶ 26 θήλειαι μολὶς δηλαδή ἐν ὅλῳ 44. Οἱ λοιποὶ τίς οἶδε εἰς ποίους τόπους καὶ παρὰ πόσας θύρας ἔτεινον τὴν ὥραν ἐκείνην τὴν χεῖρα κ' ἐτόνιζον τὴν συνήθη τῶν ἔρρινον ἐπικλήσιν: «Θεὸς σχωρὲς' τὴ μάννα σου καὶ τὸν πατέρα σ' καὶ τ' ἀδερφάκια σου!»

Ὁ ποταμὸς ἦτο πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἀρκετὰ πλατὺς. Δηλαδή ἡ κοίτη του ἦτο πλατεῖα, ἀνώμαλος καὶ πλήρης κροκαλῶν ἐνῶ τὸ νερόν του δὲν ἦτο παρὰ ὀλιγοστόν καὶ ἡσυχόν. Διὸ καὶ ἡ ποταμοπορεία μας δὲν ἦτο καθόλου εὐχάριστος· ὁ ἀδιάκοπος καὶ μονότονος κρότος τῶν πετρῶν, ὑποχωρουσῶν ὑπὸ τὰ πέταλα τῶν ζώων· ὁ ἥλιος ὁ καταπλέγων τὴν κεφαλὴν μας· ἡ κόνις ἡ ἐγειρομένη εἰς νέφος καὶ περικαλύπτουσα ἡμᾶς, ἦσαν φρικτὰ βασανιστήρια. Κ' ἐπετεινόντο ταῦτα ὅταν ἐγείροντες τοὺς κάμνοντας ὀφθαλμούς μας ἐπὶ τῆς μιᾶς εἴτε τῆς ἄλλης ὄχτης δὲν ἐβλέπομεν εἰμὴ ἀγρούς ἀνδρούς, με φθισικὰ στελέχη ἀραβοσίτου καὶ κοκκίνους ἀγριωπούς βράχους καὶ κατηφεῖς δειράδας.

Ἐπεται συνέχεια

A. ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑΣ

ΑΝΩ ΚΑΤΩ

Συνέχεια· ἴδε σελ. 281

Εὐνόητον εἶνε ὅποσον σπουδαῖον συμφέρον ἐνυπῆρχεν εἰς τὴν πληροφορίαν ταύτην, ἂν ᾔθελον ἐνόςῳ ἦτο ἀκόμη καιρὸς, νὰ καταστρέψωσιν ἐν αὐτῇ τῇ ἀνάρξει τῶν τὰ σχέδια τῶν ἐπικινδύνων τούτων μηχανικῶν.

Ἀπερίγραπτος εἶνε ἡ καταλαβοῦσα πάντας ἀπελπισία ἅμα ἐγνώσθη ἡ ἀναχώρησις τοῦ προέδρου Βαρβικάν καὶ τοῦ λοχαγοῦ Νίκολ. Τὸ δὲ σχηματισθὲν ῥεῦμα ὀργῆς ταχέως ἐξωγκώθη, ὡς πλημμυρὶς ἰσχυμείας, ἀπειλοῦν νὰ κατακλύσῃ καὶ τοὺς διευθυντάς καὶ τὴν ἑταιρίαν αὐτήν.

Εἰς μόνος ἀνὴρ ἐγίνωσκεν ἀναμφισβητήτως ποῦ μετέβησαν ὁ πρόεδρος Βαρβικάν καὶ ὁ συναδελφός του. Εἰς μόνος ἀνὴρ ἠδύνατο κατηγορηματικῶς ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸ γιγαντῶδες ἐρωτηματικόν, ὅπου ἀπειλητικὸν ὠρθοῦτο ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς ὑδρογείου σφαίρας.

Καὶ ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος ἦτο ὁ I. T. Μάστων.

Ὁ I. T. Μάστων ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ προέδρου Τζῶν Πρέστις ἐνώπιον τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄλλ' ὁ I. T. Μάστων δὲν ἐνεφχνίσθη.

Μήπως ἔφυγε καὶ οὗτος ἐκ Βελτιμόρης; Μήπως μετέβη εἰς συνάντησιν τῶν συναδέλφων του, ὅπως δώσῃ χεῖρα βοηθείας εἰς τὸ ἔργον ἐκεῖνο, οὗ τὴν ἐκδοκὴν μετ' εὐεξηγῆτου τρόμου ἀνέμενε σύμπαas ὁ κόσμος;

Ὅχι! Ὁ I. T. Μάστων κατόκει πάντοτε ἐν

τῇ Βασιτικῇ Ἐπαύλει ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φραγκλίνου, ἀδιαλείπτως ἐργαζόμενος ἐπὶ ἄλλων ἤδη ὑπολογισμῶν, τοὺς ὁποίους διέκοπτε μόνον καθ' ὅς ἐσπέρας μετέβαινεν εἰς τὰς πολυτελεῖς αἰθούσας τοῦ μεγάρου τῆς μίστρης Εὐαγγελίας Σκόρβιτ.

Ὅθεν διετάχθη ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἡ βιαία προσαγωγή του.

Ὁ ἀποσταλεὶς κλητὴρ μετέβη εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ I. T. Μάστωνος, ἐκρούσε τὴν θύραν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν προθάλαμον, δυσμενῶς γένόμενος δεκτὸς ὑπὸ τοῦ μαύρου Φωτιᾶ καὶ ἔτι δυσμενέστερον κατόπιν ὑπὸ τοῦ οἰκοδεσπότου.

Ὁ I. T. Μάστων ἐν τούτοις ἐθεώρησε καθήκον του νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν· ἐμφανισθεὶς δ' ἐνώπιον τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἀπέκρυψε τὴν δυσἀρέσκειάν του, διότι ἐξηνάγκασαν αὐτὸν νὰ διακόψῃ τὰς συνήθεις ἐργασίας του.

Ἡ πρώτη ἀπευθυνθεῖσα πρὸς αὐτὸν ἐρώτησις ἦτο:

«Ἄν ὁ γραμματεὺς τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου ἐγίνωσκε ποῦ εὕρισκεται ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ πρόεδρος Βαρβικάν καὶ ὁ λοχαγὸς Νίκολ»

«Τὸ εἰδεύρω, ἀπήντησε διὰ σταθερὰς φωνῆς ὁ I. T. Μάστων, ἀλλὰ δὲν νομίζω ὅτι ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ τὸ εἶπω.»

Δευτέρᾳ ἐρώτησις:

«Οἱ δύο οὗτοι συνάδελφοί σου κατεγίνοντο εἰς τὰς ἀναγκαίαις προπαρασκευαστικὰς ἐργασίας διὰ τὴν ἐπιχείρησιν τῆς μετακτοπίσεως τοῦ γηίνου ἄξονος ;»

«Καὶ τοῦτο, ἀπήντησεν ὁ Ι. Τ. Μάστων, ἀποτελεῖ μέρος τοῦ μυστικοῦ τὸ ὁποῖον εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τηρήσω· ὅθεν ἀρνοῦμαι ν' ἀποκριθῶ.»

«Ἦτο τοῦλάχιστον διατεθειμένος ν' ἀνα-

ταραχῇ, ὅπως κατασιγάσῃτε τὸν κατέχοντα τοὺς κατοίκους τῆς Γῆς τρόμον.»

Ὁ Ι. Τ. Μάστων δὲν ἐνόμιζεν ὅτι εἶχε τὸ καθήκον τοῦτο· τὸ μόνον τὸ ὁποῖον εἶχε ἦτο νὰ σιωπήσῃ καὶ ἐσιώπησε.

Τὰ μέλη τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, μεθ' ὅλας τὰς προτροπὰς καὶ τὰς ἱκεσίας, μεθ' ὅλας τὰς ἀπειλὰς των, δὲν κατώρθωσαν ν' ἀποσπά-

Ὁ πρόεδρος Βαρβιὰν δὲν εὕρισκετο πλέον ἐν τῇ οἰκίᾳ του (σελ. 285).

κοινώσῃ τὴν ἐργασίαν του εἰς τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν ἥτις θὰ ἔκρινεν ἂν ἠδύνατο νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σχεδίων τῆς ἐταιρίας ;»

«Ὁχι! βεβαίως, δὲν θὰ τὴν ἀνακοινώσω!.. Θὰ ἐπρωτίμων νὰ τὴν ἐξαφανίσω!... Εἶνε δικαίωμά μου ὡς πολίτου ἐλευθέρου τῆς ἐλευθέρως Ἀμερικῆς νὰ μὴ ἀνακοινῶ εἰς οὐδένα τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν μου!

— Εἶνε μὲν τοῦτο ἴσως δικαίωμά σας, κύριε Μάστων, εἶπεν ὁ πρόεδρος Πρίστις διὰ φωνῆς ἐπισήμου, ὡς ἂν ὠμίλει ἐξ ὀνόματος τοῦ συμπαντος κόσμου, ἀλλ' ὅμως εἶνε πιθανῶς καὶ καθήκον σας νὰ ὁμιλήσετε, βλέποντες τὴν γενικὴν

σωσι λέξιν, ἐκ τῶν χειλέων τοῦ σιδηρόχειρος ἐκείνου ἀνδρός. Ἀπίστευτον ἐφαίνετο ὅτι τοσαύτη ἀκατάβλητος ἰσχυρογνωμοσύνη ἐνεφύλευεν ὑπὸ τὸ ἐκ γουταπέρκας ἐκεῖνο κρανίον!

Ὅθεν ὁ Ι. Τ. Μάστων ἀπῆλθεν ὡς ἤλθε, περιττὸν δὲ εἶνε νὰ προσθέσωμεν ὅποσα θερμὰ συγχαρητήρια ἐδέχθη παρὰ τῆς μίστρες Εὐαγγελίας Σκόρβιτ, διὰ τὴν θαρραλίαν του συμπεριφορὰν.

Γνωσθέντος τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἀνακρίσεως τοῦ Ι. Τ. Μάστωνος ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ δημοσία ἀγανάκτησις προσέλαβε διαστάσεις ἀληθῶς ἐπιφόβους διὰ

τὴν προσωπικὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἀποστράτου πυροβολητοῦ. Ἡ πίεσις τῆς κοινῆς γνώμης ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων δημοσίων λειτουργῶν τῆς Ὁμοσπονδιακῆς κυβερνήσεως δὲν ἐβράδυνε νὰ καταστῇ ἰσχυροτάτη, ἡ δὲ ἐπέμβασις τῶν Εὐρωπαϊῶν πληρεξουσίων ἦτο ἐπίσης ἐπιβλητικὴ, ὥστε ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐπικρατείας Τζῶν Σ. Βράϊτ ἠναγκάσθη νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν συναδέλφων του τὴν ἄδειαν νὰ ἐνεργήσῃ διὰ βιαίων μέσων.

Τὴν δ' ἐσπέραν τῆς 13 Μαρτίου, ὁ I. T. Μάστων εὐρίσκειτο εἰς τὸ γραφεῖόν του βεθυθισμένος εἰς τοὺς ἀριθμοὺς του, ὅτε ὁ κῶδων τοῦ τηλεφώνου ἀντήχησε διατόρως, ἐνῶ ἡ τηλεφωνικὴ πλάξ ἐταράσσεται ὑπὸ τρομώδους παλμοῦ ἐλέγχοντος τὴν ἄκραν ἀνησυχίαν τοῦ ὁμιλοῦντος.

«Τίς ὁμιλεῖ; ἠρώτησεν ὁ I. T. Μάστων.

— Ἡ μίστρες Σκόρβιτ.

— Καὶ τί θέλει ἡ μίστρες Σκόρβιτ;

— Νὰ λάβετε τὰ μέτρα σας!... πληροφοροῦμαι ὅτι ἀπόψε...»

Ἡ φράσις δὲν εἶχεν ἀκόμη εἰσδύσει εἰς τὸ ἀκουστικὸν ὄργανον τοῦ I. T. Μάστωνος, ὅτε ἡ θύρα τῆς Βασιλικῆς ἐπαύλεως κατερρίφθη συντριβείσα δι' ἐξωτερικῆς ὀθήσεως.

Εἰς τὴν κλίμακα τὴν φέρουσαν πρὸς τὸ γραφεῖόν του ἐπεκράτει ἀσυνήθης ταραχὴ. Ἦκουετο φωνὴ ἐπιπλήττουσα, ἐνῶ ἄλλαι προσεπάθουν νὰ κατασιγᾶσιν αὐτήν. Μετὰ ταῦτα ἤκουσθη ὁ δοῦπος σώματος πίπτοντος.

Ἦτο τὸ σῶμα τοῦ μύρου Φωτιά, κατρακυλῶντος εἰς τὴν κλίμακα, ἄφ' οὗ ματαίως ἀπειράθη νὰ ὑπερκασιθῇ τὸ ἄσυλον τῆς κατοικίας τοῦ κυρίου του.

Μετὰ τινας στιγμὰς ἡ θύρα τοῦ γραφείου κατέπιπτε κατασχισθεῖσα, ἐπαρουσιάσθη δ' εἰς ἀσυνήθους, ἀκολουθούμενος ὑπὸ ἀποσπάσματος κλητῆρων.

Ὁ ἀστυνόμος εἶχεν ἐντολὴν νὰ ἐνεργήσῃ κατ' οἶκον ἔρευναν, νὰ κατάρχη πάντα τὰ ἐγγράφα τοῦ I. T. Μάστωνος καὶ νὰ προσωποκρατήσῃ αὐτὸν τὸν ἴδιον.

Ὁ παράφορος γραμματεὺς τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου ὀπλισθεὶς διὰ περιστρόφου, ἠπέλθισε διὰ τῆς ἐξαπλῆς βολῆς του τὸ ἀπόσπασμα. Ἐν ἀκαρεῖ ὅμως, ἐνεκα τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ἐπελθόντων, ἀφωπλίσθη ὑπ' αὐτοῦ, πάντα δὲ τὰ ἐπὶ τοῦ γραφείου ἐγγράφα πλήρη ἀπὸ τύπους καὶ ἀριθμοὺς περισυνήχθησαν.

Ἄλλ' ὁ I. T. Μάστων αἰφνιδίως διαφυγὼν δι' ἀποτόμου κινήματος, κατώρθωσε ν' ἀρπάσῃ σημειωματάριον ὅπερ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα περιεῖχε τὰ γενικὰ ἐξαγόμενα τῶν διαφορῶν ὑπολογισμῶν του.

Οἱ κλητῆρες ὤρμησαν ὅπως τὸ ἀποσπάσων ἐκ τῶν χειρῶν του, με θυσίαν καὶ τῆς ζωῆς των, ἂν ἦτο ἀνάγκη.

Ἄλλ' ἐν βίπῃ ὀφθαλμοῦ ὁ I. T. Μάστων κατώρθωσε νὰ τὸ ἀνοίξῃ, καὶ νὰ σχίσῃ τὸ τελευταῖον φύλλον, τὸ ὁποῖον καὶ κατέπιεν, ὡς ἀπλοῦν κατὰ πότιον.

«Καὶ τώρα κοπιαστε νὰ τὸ πάρετε!» ἀνέκραξε παραφραζῶν τὴν ῥῆσιν τοῦ Λεωνίδου ἐν Θερμοπύλαις.

Μετὰ μίαν ὥραν ὁ I. T. Μάστων καθεῖρχθη εἰς τὴν φυλακὴν τῆς Βαλτιμόρης.

Ἡ ἐκβασίς αὕτη ἀναμφιβόλως ἦτο αἰσιωτάτη εἰς αὐτόν, διότι τὸ ἀκράτητον πλῆθος ἦτο φόβος νὰ παρασυρῇ, εἰς πράξεις λίαν δυσαρέστους διὰ τὸ ἄτομόν του, τὰς ὁποίας ἡ ἀστυνομία δὲν θὰ ἦτο ἰκανὴ νὰ προλάβῃ.

ΙΑ'.

Τί περιεῖχε τὸ σημειωματάριον τοῦ I. T. Μάστωνος καὶ τί δὲν περιεῖχε.

Τὸ ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας τῆς Βαλτιμόρης κατασχθεὶς σημειωματάριον ἀπετελεῖτο ἐκ τριακοντα περίπου σελίδων, πεποικιλμένων διὰ τύπων, ἐξισώσεων καὶ ἀριθμῶν παριστάντων τὰ γενικὰ ἐξαγόμενα τῶν ὑπολογισμῶν τοῦ I. T. Μάστωνος. Ἐν αὐτῷ συνωψίζετο ἐργασία τῆς ἀνωτέρας μηχανικῆς, τὴν ὁποίαν μόνον μαθηματικοὶ ἠδύναντο νὰ ἐκτιμήσωσι. Δὲν ἔλειπεν ἀκόμη ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἡ δυναμικὴ ἐξίσωσις

$$v^2 - v_0^2 = 2gr \left(\frac{1}{r} - \frac{1}{r_0} \right)$$

ἡ εὐρισκομένη εἰς τὸ πρόβλημα ἀπὸ τῆς Γῆς εἰς τὴν Σελήνην, καὶ περιλαμβάνουσα προσέτι τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν ἔλξιν τῆς σελήνης διατυπώσεις.

Ἀλλὰ τί ἦτο δυνατόν νὰ ἐννοήσῃ τὸ πλῆθος ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης; Ὅθεν ἀναγκαῖον ἐκρίθη νὰ γνωστοποιηθῶσι τὰ ἐκ τῶν ὑπολογισμῶν τούτων διδόμενα καὶ τὰ πορίσματα αὐτῶν, περὶ τῶν ὁποίων ὁλόκληρος ὁ κόσμος ἀπὸ τινων ἐβδόμαδων τόσον ζωηρῶς ἀνησυχεῖ.

Τοῦτο δὲ καὶ ἐπράξαν τὰ μέλη τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τῶν ἐφημερίδων, εὐθὺς ὡς ἔλαβον γνώσιν τῶν τύπων τοῦ διασήμου μαθηματικοῦ. Καὶ τοῦτο πάντα τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα, ἄνευ διακρίσεως κόμματος ἔφερον εἰς γνώσιν τοῦ κοινού.

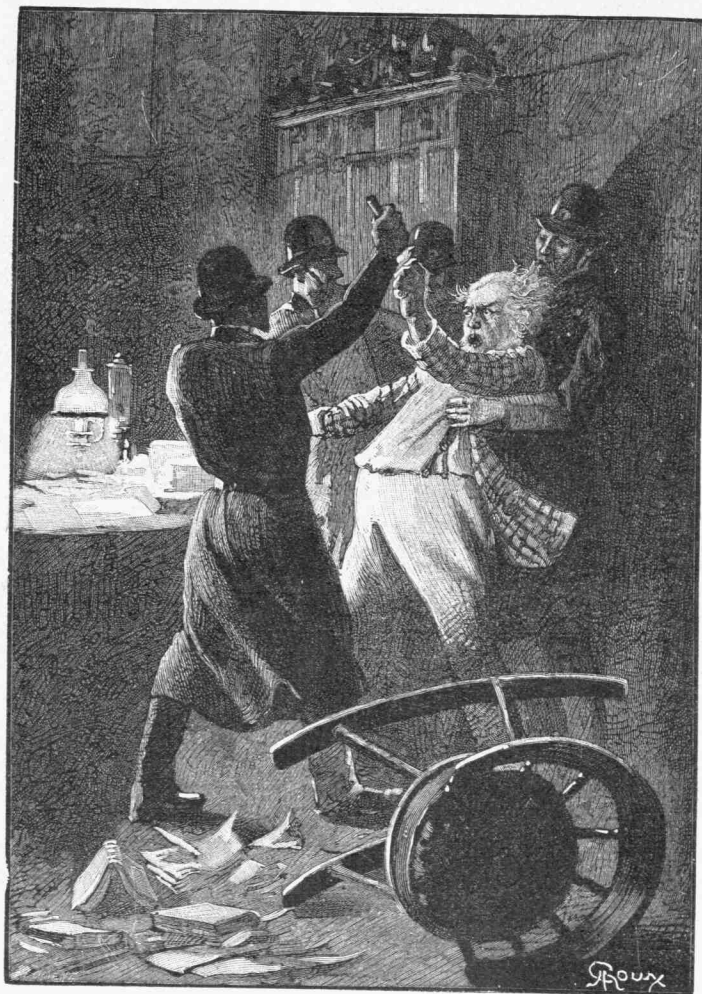
Καὶ ἐν πρώτοις οὐδεμία συζήτησις ἦτο δυνατὴ ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ I. T. Μάστωνος. Τὸ ἥμισυ τῆς λύσεως παντὸς προβλήματος εἶνε ἡ καλὴ διατύπωσις αὐτοῦ, λέγεται κοινῶς, ἡ δὲ διατύπωσις τοῦ περὶ οὗ πρόκειται, ἦτο ἀληθῶς ἀνεπίληπτος. Ἡ ἀκρίβεια ἄλλως τῶν ὑπολογισμῶν ἦτο τοιαύτη ὥστε ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ οὐδὲ κἂν ἐσκέφθη ν' ἀμφισβητήσῃ τὴν ὀρθότητά αὐτῶν καὶ τὰ πορίσματά των. Ὅθεν ἂν ἡ ἐπιχείρησις ἤθελε διεξαχθῇ μέχρι τέλους, ὁ γήνιος ἄξων ἐμελλεν ἀναμφιβόλως νὰ μετατοπισθῇ, καὶ αἱ προαγγελθεῖσαι καταστροφὰι θὰ ἐπῆρχοντο καθ' ὅλην αὐτῶν τῆς ἑκτασιν.

Κοινοποιήσεις πρὸς τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰ περιοδικὰ τῶν δύο Κόσμων γενομένη ἐπιμελεία τῆς ἐν Βαλτιμόρη Ἑξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς

«Ὁ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ἑκμεταλλευτικῆς τοῦ Β. Πόλου Ἑταιρίας ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς τῆς ὑποκαταστάσεως νέου περιστροφικοῦ ἄξονος εἰς τὸν μέχρι τοῦδε, πρόκειται νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς παλινδρομίας τηλεβολικοῦ ὀργάνου προσηλωμένου ἐπὶ ὠρισμένου

ταῖον δὲ τοῦτο, φαίνεται, ἐπροτιμήθη ὑπὸ τῆς ἐταιρίας Βαρβικὰν καὶ Σα. Ὑπὸ τοιούτους ὅρους ἡ παλινδρομικὴ κίνησις θὰ παραγάγῃ κλονισμὸν τῆς Γῆς κατὰ τὸ βόρειον αὐτῆς μέρος — μνοκ λιθισιονοέμδον κείνου τὸν ὁποῖον ὑφίσταται ἡ τοῦ σφαιριστηρίου ἐλεφαντίνη σφαῖρα ἀκροθιγῶς συγκρουομένη.»

Ἀκριβῶς ὅ τι προείκασεν ὁ ἀγγλινοῦστατος Ἀλκείδης Δισπερῆς.

Οἱ κλητῆρες ὥρμησαν (σελ. 395)-

σημείου τῆς Γῆς. Ἐὰν τὸ χάσμα τοῦ ὀργάνου τούτου εἶνε στερεώτατα καθηλωμένοι εἰς τὸ ἔδαφος, οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι θέλει μεταδώσῃ τὴν παλινδρομικὴν κίνησιν αὐτοῦ εἰς ὅλον τὸν ὄγκον τοῦ ἡμετέρου πλανήτου.

«Τὸ ὄργανον ὅπερ οἱ μηχανικοὶ τῆς ἐταιρίας παρεδέχθησαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἶνε τεράστιον τηλεβόλον, τοῦ ὁποῖου ὅμως τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ᾔτο μηδαμινόν, ἂν ἡ διεύθυνσις τοῦ ᾔτο κάθετος ἐπὶ τοῦ ἔδαφους. Διὰ νὰ παραχθῇ ὁ ἀνώτατος ὅρος τοῦ ζητουμένου ἀποτελέσματος, τὸ τηλεβόλον πρέπει νὰ ἔχῃ ὀριζοντίαν διεύθυνσιν πρὸς βορρᾶν ἢ πρὸς νότον. Τὸ τελευ-

«Ἄμα τῇ βολῇ τὸ κέντρον τῆς Γῆς μετατοπίζεται παραλλήλως πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ κλονισμοῦ, τοῦθ' ὅπερ δυνατόν νὰ μεταβάλῃ τὸ ἐπίπεδον τῆς τροχιάς της καὶ ἐπομένως τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, ἀλλ' εἰς τόσον ἀνεπαίσθητον βαθμόν, ὥστε δὲν εἶνε χρεῖα νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν. Συγχρόνως ἡ Γῆ λαμβάνει περιστροφικὴν κίνησιν περὶ ἄξονα κείμενον ἐπὶ τοῦ ἐπίπεδου τοῦ Ἰσημερινοῦ, ἐπὶ τοῦ νέου δὲ τούτου ἄξονος θὰ ἐτέλει τοῦ λοιποῦ ἐπ' ἀπειρον τὴν περιστροφήν της, ἐὰν δὲν προὔπηρχε τοῦ κλονισμοῦ ἡ ἡμερησία τῆς Γῆς κίνησις.

Jules Verne)

Ἔπεται συνέχεια